

รายงาน นวัตกรรมทางการศึกษา การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง

Ubon Ratchathani food

โดยกระบวนการ

Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับ
นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

ปีการศึกษา 2567

กลุ่มสาระ **ภาษาต่างประเทศ**

นางสาวอลิสา รณะวงศ์
ตำแหน่งครู

โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

“Ubon Ratchathani Food” ได้รับการออกแบบขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผ่านบริบทของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเนื้อหากลางของหน่วยการเรียนรู้ คือ “อาหารพื้นเมืองจังหวัดอุบลราชธานี” เช่น หมูยอ แจ่วบอง กวยจั๊บญวน และไข่กระทะ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว ตลอดจนมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของท้องถิ่น และเกิดความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย

รายงานฉบับนี้ใช้บริบทของ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) เป็นพื้นที่นำร่องในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยหวังให้เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ผู้จัดทำขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการดำเนินงาน และหากมีข้อผิดพลาดประการใดในรายงานฉบับนี้ ผู้จัดทำขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวอลิสา ณะวงค์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
แบบรายงานนวัตกรรมทางการศึกษา	๑
๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม	๑
๒. ชื่อนวัตกรรม	๑
๓. ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม	๑
๔. ที่มาและความสำคัญ	๑
๕. วัตถุประสงค์	๓
๖. กลุ่มเป้าหมาย	๓
๗. เครื่องมือที่ใช้	๓
๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม	๓
๙. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔
๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้	๑๔
๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย	๑๕
- ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	๑๕
- ผลการสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติงาน	๑๖
๑๒. บทเรียนที่ได้รับ	๑๗
๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ	๑๘
๑๔. ภาพกิจกรรม	๒๒
ภาคผนวก	
- คำอธิบายรายวิชา	
- แผนการจัดการเรียนรู้	
- แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน	

รายงานนวัตกรรมทางการศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม

นางสาวอลิสสา ธนะวงศ์

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

๒. ชื่อนวัตกรรม

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

๓. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๔. ที่มาและความสำคัญ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญ ที่สุด เชื่อว่าคนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการ ทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรมมีกระบวนการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย จากประสบการณ์ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ ๒๑ เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อม ที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆพร้อมที่จะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา หรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่ ดีขึ้นและการเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาโลก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะในด้านการศึกษา เนื่องจากเป็นภาษาหลักของแหล่งข้อมูล วิชาการ งานวิจัย และหลักสูตรนานาชาติ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้จากทั่วโลกได้ง่ายขึ้น ในด้านการทำงานและธุรกิจ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรข้ามชาติ เปิดโอกาสในการทำงานในบริษัทต่างประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การค้าระหว่างประเทศ และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาหลักของซอฟต์แวร์ เว็บไซต์ และการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าถึงข้อมูลและนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นภาษาหลักของการสื่อสารระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพยนตร์ หรือโซเชียลมีเดีย ซึ่งช่วยให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การมีทักษะภาษาอังกฤษยังเปิดโอกาสให้กับการเรียนต่อต่างประเทศ ทุนการศึกษา และโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ช่วยพัฒนาความคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในระดับสากล ดังนั้น การเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน การศึกษา และการใช้ชีวิตในสังคมโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้น

การสื่อสารภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะด้านภาษา งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าเด็กที่เริ่มเรียนภาษาที่สองตั้งแต่อายุยังน้อยจะสามารถพัฒนาและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่าผู้ที่เริ่มเรียนในภายหลัง (Krashen, ๑๙๘๒) การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมจะช่วยทำให้พวกเขามีความคุ้นเคยและสามารถใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ การเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนตั้งแต่เด็ก จะช่วยสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น (Vygotsky, ๑๙๗๘) ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้และแหล่งเรียนรู้ระดับโลก เช่น หนังสือ งานวิจัย และสื่อการสอนดิจิทัล ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเรียนรู้และกระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Cummins, ๒๐๐๐) อีกทั้งยังช่วยเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ในด้านทักษะการใช้ชีวิต ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารระดับนานาชาติ งานวิจัยของ Gardner (๑๙๘๕) ระบุว่าแรงจูงใจและการได้รับโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมีผลโดยตรงต่อพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน การที่นักเรียนประถมศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา เช่น การแข่งขัน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และโครงการพิเศษระดับนานาชาติ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและพัฒนาทักษะการสื่อสารของพวกเขา

ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทยยังคงเผชิญกับความท้าทาย เช่น การขาดครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการฝึกฝนการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (Baker, ๒๐๑๑) การนำเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น เกมภาษา แอปพลิเคชันการเรียนรู้ และการสื่อสารกับเจ้าของภาษา จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น (Richards & Rodgers, ๒๐๑๔) การสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กไทยให้มีทักษะด้านภาษาที่แข็งแกร่ง พร้อมสำหรับการศึกษาต่อและการใช้ชีวิตในสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อย ๆ (Harmer, ๒๐๐๗)

จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและ ระดับประถมศึกษาให้นักเรียนได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ส่วน ระดับมัธยมศึกษาให้เลือกเรียนเพิ่มเติมได้ ภาษาและเลือกเรียนได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๕๑ : ๒๑๐) จากปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) จังหวัดอุบลราชธานี นักเรียนมีปัญหาในการสื่อสาร นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าออกเสียงภาษาอังกฤษ มีปัญหาใน การสื่อสาร การพูด การฟัง การบอกความต้องการ หรือการให้ข้อมูลต่างๆ ในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้สื่อสารได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จึง ได้วิเคราะห์สภาพการณ์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงศึกษาและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดย ใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายประกอบการสอนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จะสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ส่งเสริมและ พัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ การสื่อสาร และสามารถ นำความรู้ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

๕. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๑. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียมทอง(เสียมทองวิทยาคาร)
๒. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้โดยวิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง Food and drink สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียมทอง(เสียมทองวิทยาคาร)

๖. กลุ่มเป้าหมาย

๑. กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ จำนวน ๒๑ คน

๗. เครื่องมือที่ใช้

๑. **นวัตกรรม** การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

๒. **แผนการจัดการเรียนรู้** จำนวน ๔ ชั่วโมงเรียน

๓. **แบบวัด K การวัดผลด้านความรู้ (Cognitive Domain)** เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค และเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย

- แบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choice)
- แบบฝึกหัดการเขียนประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับอาหารอุบลราชธานี

๔. **แบบวัด P การวัดผลด้านทักษะ (Psychomotor Domain)** เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษและปฏิบัติกิจกรรมได้จริง ประกอบด้วย

- แบบประเมินการนำเสนอเมนูอาหารพื้นเมืองโดยใช้ภาษาอังกฤษ
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เช่น การประกอบอาหารจริง

๕. **แบบวัด A การวัดผลด้านคุณลักษณะ (Affective Domain)** เพื่อวัดความสนใจ การมีส่วนร่วม และเจตคติเชิงบวกของนักเรียน ประกอบด้วย

- แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างกิจกรรม (Observation Checklist)
- แบบสอบถามความพึงพอใจ (Satisfaction Survey)

๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

กระบวนการพัฒนานวัตกรรม โดยใช้วงจร PDCA

๑. P – Plan (วางแผน)

- ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

- ศึกษาข้อมูลอาหารพื้นเมืองจังหวัดอุบลราชธานี และแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)
- ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน ๔ แผน โดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เข้ากับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
- กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และออกแบบเครื่องมือวัดผล ในด้าน K-P-A
- ออกแบบสื่อการเรียนรู้ เช่น รูปภาพ บัตรคำ คลิปวิดีโอ และแบบฝึกปฏิบัติ

๒. D – Do (ลงมือปฏิบัติ)

- ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทอง วิทยาการ)
- จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนตามขั้นตอน ๕ ขั้น: นำเข้า – สอน – ฝึก – สร้างสรรค์ – สรุป
- ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรม ABL เช่น การสัมภาษณ์ การสร้างโปสเตอร์ และการ ทำอาหารจริง
- สังเกตพฤติกรรมและเก็บข้อมูลผลการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. C – Check (ตรวจสอบและประเมินผล)

- วิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรม และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน
- ตรวจสอบความเหมาะสมของแผน สื่อ และกิจกรรมกับศักยภาพของผู้เรียน
- ประเมินผลการเรียนรู้เปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน เพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุง ของนวัตกรรม

๔. A – Act (ปรับปรุง/พัฒนา)

- นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการสอนและเครื่องมือให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- พัฒนาสื่อการสอนเพิ่มเติม เช่น ใบงานที่ทำหาย หรือแบบฝึกเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ หลากหลาย
- ขยายผลการใช้นวัตกรรมสู่ระดับชั้นอื่นหรือรายวิชาอื่นในรูปแบบข้ามกลุ่มสาระ (Cross-Curricular Learning)

๙. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active Learning Theory)

ทฤษฎี Active Learning เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยไม่ใช่เพียงการรับข้อมูลจากครูเท่านั้น แต่ต้องมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การแก้ปัญหา และการทำงานกลุ่ม ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาโดย Charles Bonwell และ James Eison (1991) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ลงมือทำจริง ได้คิดวิเคราะห์ และได้ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ Active Learning ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมได้

Active Learning มีองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Student

Engagement) ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและแสดงออกอย่างอิสระ การทำกิจกรรม (Hands-on Activities) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน (Collaborative Learning) ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และ การสะท้อนคิด (Reflection) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ เทคนิคการสอนที่ใช้ในแนวทางนี้มีหลากหลาย เช่น Think-Pair-Share ซึ่งให้ผู้เรียนคิดเป็นรายบุคคลก่อนแลกเปลี่ยนกับเพื่อน Problem-Based Learning (PBL) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง Project-Based Learning (PBL) ที่ให้ผู้เรียนสร้างสรรค์โครงการ และ Flipped Classroom ที่ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองก่อนแล้วมาอภิเษกหรือทำกิจกรรมในห้องเรียน

การนำ Active Learning ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษมีข้อดีหลายประการ เช่น ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) มีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนานมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ ตัวอย่างการประยุกต์ใช้ ได้แก่ การใช้ เกม บทบาทสมมติ (Role Play) และการอภิปราย เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หรือการให้ผู้เรียนทำโครงการ เช่น การสร้างวิดีโอแนะนำตนเองหรือสัมภาษณ์เพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นอกจากนี้แนวคิด Active Learning ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑

การเรียนรู้แบบ Active Learning ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

๑. การทำงานกลุ่ม (Group Work) ผู้เรียนถูกแบ่งกลุ่มและให้ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การตกทาย การถามทาง หรือการสั่งอาหารในร้านอาหาร โดยแต่ละกลุ่มจะต้องแสดงบทสนทนาและฝึกการพูดและการฟังในภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดและการฟังพร้อมทั้งเรียนรู้การใช้ภาษาที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ

๒. กิจกรรม Role Play (การแสดงบทบาทสมมติ) ในการสอนคำศัพท์หรือประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การซื้อของในตลาด ผู้เรียนอาจได้รับบทบาทสมมติเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อ และต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น การถามราคา การต่อรองราคา หรือการขอความช่วยเหลือ การทำกิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงและสามารถฝึกการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. กิจกรรมการสอนแบบเกม (Language Games) การเล่นเกมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น เกม “Word Bingo” หรือ “Memory Game” ที่ให้ผู้เรียนจับคู่คำศัพท์กับความหมาย หรือคำศัพท์กับภาพ การทำกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เรียนสนุก แต่ยังช่วยเสริมทักษะการจำคำศัพท์ การออกเสียง และการเข้าใจความหมายของคำในภาษาอังกฤษ

๔. การใช้เทคโนโลยี (Using Technology) การใช้แอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การใช้โปรแกรมหรือเกมออนไลน์ที่สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเล่น การใช้เทคโนโลยีนี้ช่วยเพิ่มความน่าสนใจและทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีส่วนร่วมและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

๕. การตั้งคำถามและอภิปราย (Questioning and Discussion) ครูอาจเริ่มบทเรียนด้วยการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน แล้วให้ผู้เรียนแบ่งปันความคิดเห็นหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในภาษาอังกฤษ เช่น การถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ชอบทำในวันหยุด ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะการฟัง การพูด และการคิดอย่างมีเหตุผล โดยการอภิปรายเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

๕ ขั้นตอนการสอนแบบ Active Learning

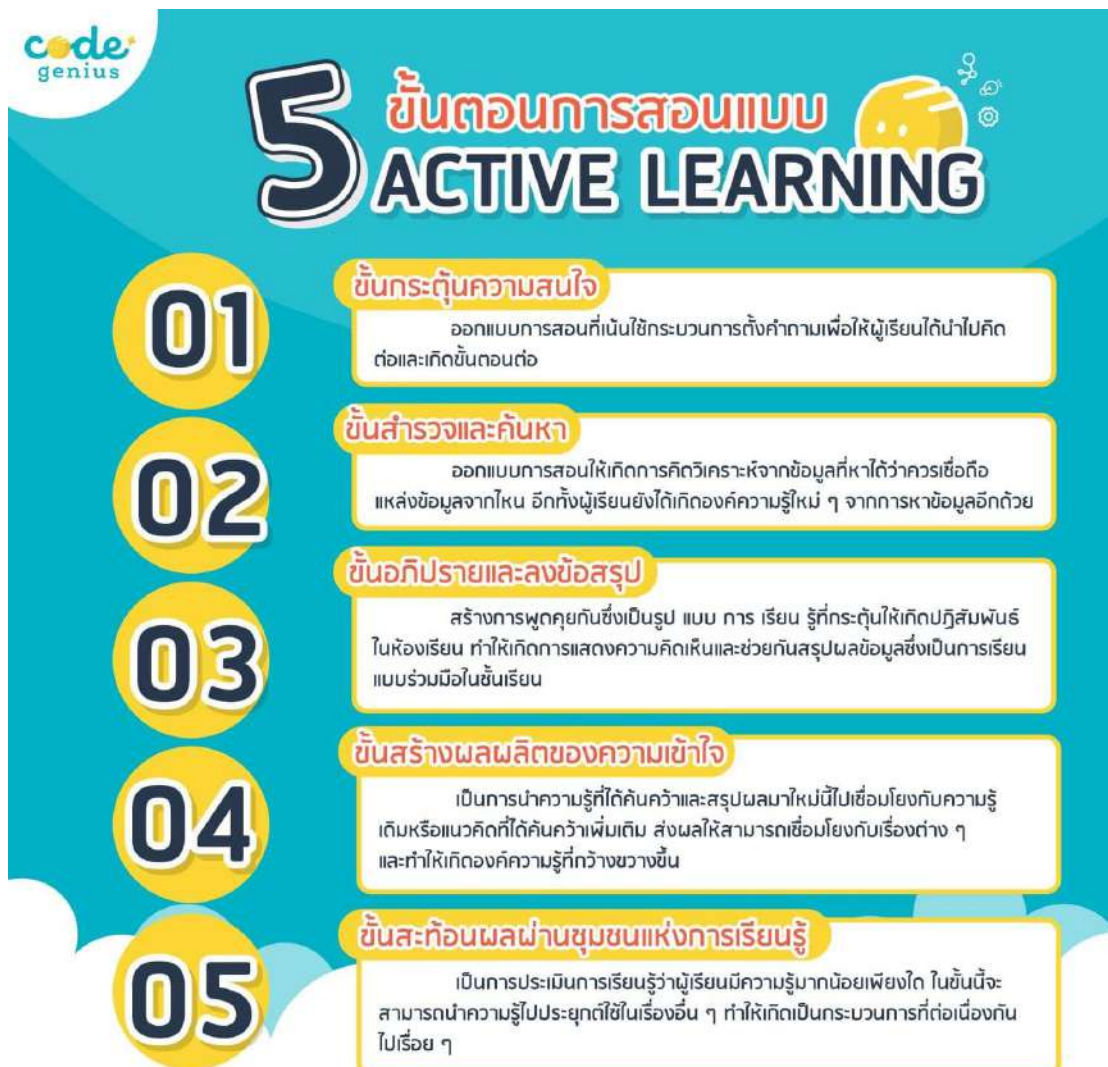
๑. ขั้นกระตุ้นความสนใจ โดยส่วนใหญ่มักจะใช้กระบวนการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปคิดต่อและเกิดขั้นตอนต่อไป

๒. ขั้นสำรวจและค้นหา ในขั้นตอนนี้มักจะทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์จากข้อมูลที่หาได้ว่าควรเชื่อถือแหล่งข้อมูลจากไหน อีกทั้งผู้เรียนยังได้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากการหาข้อมูลอีกด้วย

๓. ขั้นอภิปรายและลงข้อสรุป ในขั้นตอนนี้มักจะเกิดการพูดคุยกันซึ่งเป็นรูปแบบ การ เรียน รู้ที่กระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ทำให้เกิดการแสดงความคิดเห็นและช่วยกันสรุปผลข้อมูลซึ่งเป็นการเรียน แบบ ร่วมมือในชั้นเรียน

๔. ขั้นสร้างผลผลิตของความเข้าใจ เป็นการนำความรู้ที่ได้ค้นคว้าและสรุปผลมาใหม่นี้ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม ส่งผลให้สามารถเชื่อมโยงกับเรื่องต่าง ๆ และทำให้เกิดองค์ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น

๕. ขั้นสะท้อนผลผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นการประเมินการเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด ในขั้นนี้จะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งนำไปสู่ข้อโต้แย้งหรือข้อจำกัดที่ก่อให้เกิดประเด็นคำถาม หรือปัญหาที่จะต้องสำรวจตรวจสอบต่อไป ทำให้เกิดเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ

Activity-Based Learning (ABL) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

Activity-Based Learning (ABL) คือการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการเรียนการ

สอน โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ ลงมือทำ สร้างประสบการณ์ตรง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เช่น การทำโปรเจกต์ การจำลองสถานการณ์ หรือการทำการทดลอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติจริงได้ดียิ่งขึ้น (Smith, ๒๐๐๐)

ตัวอย่างของการใช้ Active Learning และ Activity-Based Learning

๑. กิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ (การจำลองสถานการณ์) ในการสอนภาษาอังกฤษ อาจจัดให้ผู้เรียนทำการจำลองสถานการณ์เช่น การสัมภาษณ์งานหรือการซื้อของในร้าน ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการโต้ตอบจริง ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดและการฟังในสถานการณ์จริง ช่วยให้สามารถเข้าใจการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น (Bonwell & Eison, ๑๙๙๑)

๒. การทำโครงการ (Project-Based Learning) การใช้โครงการเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างผลิตภัณฑ์ เช่น การทำแผนธุรกิจ การทำวิจัย หรือการสร้างสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน การคิดอย่างเป็นระบบ และการใช้ทักษะที่เรียนมาในสภาพแวดล้อมจริง (Thomas, ๒๐๐๐)

๓. การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion) นักเรียนอาจได้รับหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนและแบ่งกลุ่มเพื่ออภิปรายความคิดเห็น จากนั้นจะนำเสนอผลการอภิปรายต่อชั้นเรียน การทำกิจกรรมแบบนี้จะช่วยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการคิดอย่างมีเหตุผล (Smith, ๒๐๐๐)

การเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการ Active Learning และ Activity-Based Learning ช่วยเพิ่มความสนุกและมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น (Bonwell & Eison, ๑๙๙๑)

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

ทฤษฎีที่นำมาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน ซึ่งถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ “Construct” แปลว่า “สร้าง” โดยในที่นี้หมายถึงการสร้างความรู้โดยผู้เรียนนั่นเอง

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่า การเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็น ความเข้าใจของตนเอง หรือ เรียกว่า โครงสร้าง ทางปัญญา (Cognitive structure) หรือที่เรียกว่า สกิวมา (Schema) ซึ่งนั่นคือ ความรู้ นั่นเอง ซึ่งอาจมิใช่เป็น เพียงการจดจำสารสนเทศมาเท่านั้น แต่จะประกอบด้วย โดยที่แต่ละบุคคลนำประสบการณ์เดิมหรือความรู้ ความเข้าใจเดิมที่ตนเองมีมาก่อน มาสร้างเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ซึ่ง แต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์ หรือ ความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน

กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เชื่อว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการสร้างมากกว่า การรับความรู้ ดังนั้น เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนจะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ จะมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคล และเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง (Duffy and Cunningham, ๑๙๙๖) วิธีการที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีหลักการที่สำคัญว่า ในการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนลงมือกระทำในการสร้างความรู้ หรือเรียกว่า Actively construct มิใช่ Passive receive ที่เป็นการรับข้อมูล หรือสารสนเทศ และพยายามจดจำเท่านั้น

๑. การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ ครูไม่ควรเป็นผู้ที่ให้คำตอบเพียงอย่างเดียว แต่ควร สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการทดลองและการถามคำถามที่กระตุ้นให้ ผู้เรียน คิด

๒. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ท้าทาย การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาจริงหรือการทำ โปรเจกต์ ที่ท้าทายจะช่วยเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา

๓. การส่งเสริมการทำงานกลุ่ม การทำงานร่วมกันในกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น และเรียนรู้จากมุมมองที่หลากหลาย

๔. การใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่กระตุ้นการคิด การใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น การอภิปราย การ จำลองสถานการณ์ หรือการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบสืบค้น (Inquiry-based learning) ช่วยให้ผู้เรียนมี โอกาสคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การออกแบบกระบวนการเรียนรู้และวิธีการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องคำนึงถึงความสนใจและระดับการ พัฒนาของผู้เรียนในแต่ละด้าน โดยต้องใช้วิธีการที่กระตุ้นความสนใจ สร้างความสนุก และสามารถประยุกต์ใช้ ภาษาได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ครบทั้งสี่ทักษะ (การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน) ดังนี้

๑. การสอนทักษะการพูด (Speaking Skills)

๑.๑ การสร้างสถานการณ์จำลอง (Role-Play) การฝึกพูดผ่านกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์จริง เช่น การทักทาย การถามทาง การสั่งอาหารในร้านอาหาร หรือการซื้อของในตลาด นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาที่ เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยการมีบทสนทนากับเพื่อนร่วมกลุ่มหรือตัวละครสมมติ

๑.๒ การพูดรายงานสั้น ๆ ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ในช่วงเวลานั้นหรือเรื่องที่สนใจ โดยมี คำถามช่วยกระตุ้น เช่น “Tell me about your favorite animal?” หรือ “What did you do last weekend?” การฝึกแบบนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเกี่ยวกับประสบการณ์และความชอบของตัวเองได้

๒. การสอนทักษะการฟัง (Listening Skills)

๒.๑ การฟังและทำแบบฝึกหัด (Listening Comprehension) ครูสามารถให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา นิทาน หรือข้อความที่ง่ายต่อการเข้าใจ เช่น การฟังเพลง หรือบทสนทนาในชีวิตประจำวัน แล้วตอบคำถาม เกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ยิน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจสิ่งที่ได้ยินได้ดีขึ้น

๒.๒ การฟังเพื่อทำกิจกรรม (Listening for Tasks) ให้ผู้เรียนฟังคำแนะนำหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับ การทำกิจกรรม เช่น “Draw a picture of your family,” หรือ “Circle the correct answer,” เพื่อฝึก ทักษะการฟังและการทำตามคำสั่ง

๓. การสอนทักษะการอ่าน (Reading Skills)

๓.๑ การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) ฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงบทเรียนหรือเรื่องสั้น เพื่อช่วย ให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง พร้อมกับการแสดงท่าทางหรือการทำท่าทางที่ช่วยในการเข้าใจเนื้อหา มากขึ้น

๓.๒ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Comprehension) ให้ผู้เรียนอ่านบทความ นิทาน หรือบทสนทนาที่ง่าย และถามคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน เช่น “What happened next?” หรือ “What is the main idea of the story?” เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจับใจความและการเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน

๔. การสอนทักษะการเขียน (Writing Skills)

๔.๑ การเขียนประโยคสั้น ๆ (Sentence Writing) เริ่มต้นด้วยการฝึกเขียนประโยคสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบทำในวันหยุด หรือการเขียนถึงสมาชิกในครอบครัว โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ง่าย เพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการจัดเรียงความคิดและใช้ภาษาที่ถูกต้อง

๔.๒ การเขียนบันทึกหรือจดหมายสั้น ๆ (Writing Short Notes/Letters) นักเรียนสามารถฝึกเขียนจดหมายหรือบันทึกสั้น ๆ โดยให้เขียนถึงเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว เช่น “Write a letter to your friend describing your favorite holiday.” การเขียนบันทึกหรือจดหมายช่วยเสริมสร้างทักษะการเขียนที่มีความหมายและสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษา

การประเมินผลและฟีดแบ็ค

การประเมินผลในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาควรมีลักษณะหลากหลาย เช่น การใช้การประเมินจากผลงานที่ทำ การประเมินจากการสังเกตพฤติกรรม หรือการประเมินแบบกลุ่ม โดยเน้นการให้ฟีดแบ็คที่สร้างสรรค์และกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการพัฒนาและปรับปรุงทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตัวเอง

การออกแบบการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน) สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ควรเน้นการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้จริง โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกมทบทวน การทำแบบฝึกหัดการฟัง การอ่านเพื่อจับใจความ และการเขียนแบบมีจุดมุ่งหมาย ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนการสอน Active Learning

Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้ กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, ๑๙๙๑) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้ สมมติฐานพื้นฐาน ๒ ประการคือ ๑) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ ๒) แต่ละ บุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, ๑๙๙๓) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจาก ผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Felder and Brent, ๑๙๙๖) Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์กระบวนการในการจัดการกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ การเรียนรู้อย่าง การอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์ “เป็นกระบวนการ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรม ต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ”

กระบวนการเรียนรู้ Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มาก และนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้อง กับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบ ๖

ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า ซึ่งอธิบายไว้ ดังรูป

จากรูปจะเห็นได้ว่า กรวยแห่งการเรียนรู้นี้ได้แบ่งเป็น ๒ กระบวนการ คือ กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

๑. กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง ๑๐% การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วย

๒. กิจกรรมอื่นในขณะที่อาจารย์สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง ๒๐%

๓. หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐%

๔. กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์การสาธิตจัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดูรวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เป็น ๕๐% การบวนการเรียนรู้ Active Learning

๕. การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจนำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนาตนเอง ได้เต็มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เขาได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสาร ทำให้ผลการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น ๗๐%

๖. การนำเสนองานทางวิชาการ เรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริง มีการเชื่อมโยงกับ สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึง ๙๐%

๑๒ กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning

๑. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดของแต่ละคนในเวลาที่กำหนด จากนั้นจึงไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เมื่อได้ข้อสรุปแล้วจึงนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

๒. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มร่วมกัน

๓. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือ กิจกรรมที่เปิดให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และข้อสงสัยต่าง ๆ ในกิจกรรมนี้ผู้สอนมักจะต้องคอยช่วยเหลือหรือตอบคำถามในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือมีปัญหา

๔. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ เทคนิคการสอนที่ผู้สอนนำเกมมาประยุกต์ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขและไม่เบื่อเนื้อหา และยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น

๕. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนดูวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเรียน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

๖. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำเหตุผลที่มาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ มาโต้แย้งกันเพื่อยืนยันแนวคิดของตนเอง

๗. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือ การให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ตนเองได้รู้มาแล้ว

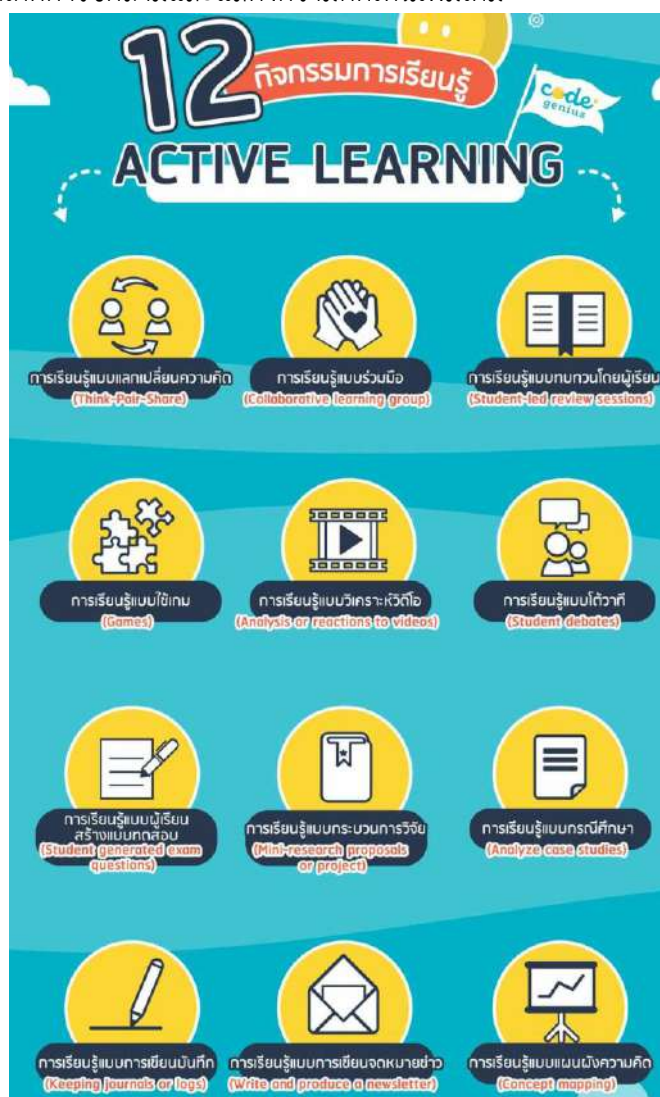
๘. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือ การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน(project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน(problem-based learning)

๙. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) การให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีศึกษาตัวอย่างและวิเคราะห์แลกเปลี่ยนความเห็นกันในการหาทางแก้ปัญหา

๑๐. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนจดบันทึกเหตุการณ์หรือเนื้อหาต่างๆ รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมจากบันทึกที่เขียน

๑๑. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว ข้อมูลข่าวสารต่างๆรวมทั้งเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เมื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยการหาข้อเท็จจริง จากนั้นแล้วจึงแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

๑๒. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิดเพื่อ หาความเชื่อมโยงของกรอบความคิดและข้อมูลต่างๆเพื่อนำมาสรุปรวบยอดและนำเสนอผลงาน จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้เกิดการซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning)

ความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้จากกิจกรรมที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่หลากหลายความต้องการที่การเรียนรู้ของผู้เรียนจะขึ้นอยู่กับกระทำบางอย่างในการทดลองและกิจกรรม ความคิดในการเรียนรู้ตามกิจกรรมนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดว่านักเรียนคือผู้เรียนที่ใช้กระบวนการคิดมากกว่าผู้ที่ได้รับข้อมูลแบบถูก กระทำ passive หากนักเรียนได้รับโอกาสในการสำรวจหรือลงมือกระทำด้วยตัวเองและมี สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด การเรียนรู้จะเกิดความสนุกสนานและยั่งยืนยาวนาน (Horsburgh, ๑๙๙๔) ซึ่งสอดคล้องกับการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็น ฐาน มีพื้นฐานมาจากการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Theory) ซึ่งเชื่อว่าการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจะทำให้การเรียนรู้มีความหมายและมีประสิทธิภาพมากกว่าการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียนกล้าลงมือปฏิบัติ กล้าคิดและ กล้าแสดงออก สามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ผ่านการสังเกต การทดลอง และการลงมือทำ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสังคมได้ (Ayotola & Isohala, ๒๐๑๓)

จากความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สามารถสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สืบค้นแสวงหาสร้างองค์ความรู้และทักษะด้วยตนเองจากการทำงาน กิจกรรมเป็นหลัก เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง บทบาทสมมติ กิจกรรม กลุ่ม การแสดงละคร เป็นต้นโดยผ่าน ประสาทสัมผัสทั้งห้าเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์ตรง แต่ใน การทำกิจกรรมยังมี ข้อจำกัดโดยที่ครูต้องคำนึงถึงเพื่อไม่ให้เรียนเนื้อหาบ่อยเกินไปส่วนใหญ่ทำ แต่กิจกรรมควรต้องปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๖๑

ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน แนวคิดเทคนิคในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งมี ๖ ขั้นตอนดังนี้ ๑) ขั้นนำ ครูให้โอกาสการเรียนรู้และชี้แนะการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ๒) ขั้นประสบการณ์ ครูให้สถานการณ์การเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีโอกาสที่จะสังเกต สำรวจให้ ประสบการณ์เพื่อพัฒนาความเข้าใจของตนเอง ๓) ขั้นกิจกรรม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม Rajapark Journal Vol. ๑๓ No.๓๑ October-December ๒๐๑๙ “ความรู้มีรากฐาน มาจากจิตสำนึก” [๒๐๐] วารสารรัชต์ภาคย์ ปี ที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๑ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๒ TCI กลุ่มที่ ๒ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ร่วมอย่างเข้มข้นใน กิจกรรมที่แตกต่างกัน ๔) ขั้นสร้างความรู้ นักเรียนทุกคนสร้างความรู้ของตัวเองโดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ๕) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนในกลุ่มพูดคุยร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๖) ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน (Lakshmi, ๒๐๐๗) และ โครงสร้างการจัดกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีขั้นตอน ๕ ขั้นตอน ดังนี้ ๑) ขั้นนำ คือ การบอกบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และสนับสนุนความสะดวกในการเรียน ๒) ขั้นศึกษาและอภิปราย โดยให้ผู้เรียน ศึกษาเนื้อหาบทเรียนที่ผู้สอนได้จัดเตรียมให้และนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๓) ขั้นกิจกรรม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้ ๔) ขั้นผลสะท้อนจาก กิจกรรม ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ๕) ขั้นประเมินผล ประเมินผลการเรียนรู้ จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำกิจกรรมมา (NCSALL, ๒๐๐๖) กล่าวโดยสรุปจากการอธิบายขั้นตอนการสอน ของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์รูปแบบ ขั้นตอนการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ออกมาเป็นขั้นตอน ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ขั้นเตรียม คือ การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒) ขั้น กิจกรรมการสอนคำศัพท์ คือ ผู้สอนเสนอคำศัพท์ใหม่ในการทำกิจกรรม ๓) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม คือ การให้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้เตรียมไว้ ๔) ขั้นสรุปและประเมินผล คือ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถ

เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองกับผู้อื่นได้และประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำ กิจกรรม มาทั้งหมด

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning)

Activity-Based Learning (ABL) หรือ การเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรม เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงแทนการท่องจำ ผู้เรียนจะได้ลงมือทำ (Learning by Doing) ผ่านกิจกรรมที่ออกแบบมาให้เหมาะสมกับช่วงวัยและเนื้อหาการเรียน

องค์ประกอบของ Activity-Based Learning

๑. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) – ผู้เรียนมีบทบาทหลักในการลงมือทำและค้นพบความรู้ด้วยตัวเอง
๒. การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) – เรียนรู้จากการลงมือทำจริง
๓. การทำงานร่วมกัน (Collaborative Learning) – กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน แบ่งปันไอเดีย และแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม
๔. การสร้างแรงจูงใจ (Intrinsic Motivation) – ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนผ่านกิจกรรมที่น่าสนใจ
๕. การพัฒนาทักษะรอบด้าน (Holistic Development) – นอกจากความรู้ ยังพัฒนาทักษะทางสังคม การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์

การเรียนรู้ ๕E

การเรียนรู้ ๕E คือโมเดลการสอนที่แบ่งขั้นตอนการเรียนรู้เป็น 5 ระยะ คือ

๑. Engage (จูงใจ) ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมหรือคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ
๒. Explore (สำรวจ) ให้ผู้เรียนลงมือทดลอง ค้นคว้าข้อมูล หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
๓. Explain (อธิบาย) ให้ผู้เรียนแบ่งปันสิ่งที่ค้นพบและอธิบายความเข้าใจ โดยอาจมีการสรุปหรืออภิปรายร่วมกับครู
๔. Extend (ประยุกต์) ขยายความรู้ที่ได้ไปสู่การใช้งานในบริบทหรือปัญหาที่ท้าทายมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง
๕. Evaluate (ประเมินผล) ประเมินความเข้าใจและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในรูปแบบของการทดสอบ สรุปผล หรือกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ได้

การใช้ Active Learning ร่วมกับ ๕E

Active Learning คือการที่ผู้เรียนได้ลงมือทำและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างจริงจัง เมื่อผสมผสานกับโมเดล ๕E จะช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างการใช้ ๕E ในการสอนเรื่อง “อาหารในท้องถิ่น” (สำหรับระดับประถมศึกษา)

๑. Engage (จูงใจ) ครูเริ่มด้วยการถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เช่น “ใครที่ชอบกินอาหารอะไรบ้าง? รู้ไหมว่ามีอาหารท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ในพื้นที่ของเรา?” ใช้วิดีโอสั้นหรือภาพสีสันสดใสของอาหารในท้องถิ่นให้เด็กๆ เห็นความน่าสนใจ
๒. Explore (สำรวจ) แบ่งเด็กเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาหารในให้เด็กๆ สัมผัสอาหารจริง ๆ ถ้ามีโอกาส เช่น ชิมรสชาติหรือสังเกตคุณลักษณะ

๓. Explain (อธิบาย) ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอสิ่งที่ค้นพบเป็นภาษาอังกฤษ เช่น “This is Moo Yor, a local food known for its good taste.” ครูช่วยสรุปและอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญของอาหารในท้องถิ่น

๔. Elaborate (ประยুক্ত) จัดกิจกรรมให้เด็กๆ สร้างเรื่องเล่าสั้น ๆ หรือโฆษณาอาหารในท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ อาจใช้กิจกรรม Role-Playing โดยให้เด็กๆ แสดงบทบาทเป็นนักขายอาหารในตลาดและนักซื้อที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

๕. Evaluate (ประเมินผล) ครูประเมินความเข้าใจผ่านการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม หรือให้เด็กๆ ทำแบบทดสอบเล็ก ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และความรู้ที่ได้ รับฟังความคิดเห็นและสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมของเด็กๆ เพื่อปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป

การผสมผสาน ๕E กับ Active Learning ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ไม่เพียงแค่รับข้อมูล แต่ยังได้ลงมือทำ ค้นคว้า และประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน

๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้โดยใช้วงจร PDCA

๑. P – Plan (วางแผนการนำไปใช้)

๑.๑ ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ และบริบทของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑.๒ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “Ubon Ratchathani Food”

๑.๓ ออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) จำนวน ๔ แผน

๑.๔ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยระบุขั้นตอน 5 ขั้นตอนในแต่ละแผน พร้อมจัดเตรียมสื่อการสอน เครื่องมือวัดผล และเกณฑ์ประเมิน

๑.๕ ประชุมวางแผนกับครูร่วมสอนหรือคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางการใช้นวัตกรรมในชั้นเรียน

๒. D – Do (ดำเนินการใช้จริงในห้องเรียน)

๒.๑ ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม

๒.๒ จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกมคำศัพท์ การสัมภาษณ์ การนำเสนอ การทำอาหารจริง เป็นต้น

๒.๓ ใช้สื่อการเรียนรู้และใบงานที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

๒.๔ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านทักษะ ความรู้ และเจตคติ

๓ C – Check (ตรวจสอบผลการใช้)

๓.๑ รวบรวมข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผลทั้งในด้าน K (ความรู้), P (ทักษะ), A (คุณลักษณะ)

๓.๒ ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบปลายหน่วย

๓.๓ ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนจากแบบสังเกตพฤติกรรม (Checklist)

๓.๔ สสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ที่ใช้

๓.๕ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะที่ได้จากนักเรียนและครูผู้สอน

๔. A – Act (ปรับปรุงและพัฒนาต่อยอด)

๔.๑ นำข้อมูลจากผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแผนการสอนหรือกิจกรรมที่ยังไม่ตอบสนองเป้าหมายอย่างเต็มที่

๔.๒ แก้ไข ปรับเปลี่ยน หรือเพิ่มเติมสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทและความแตกต่างของผู้เรียน

๔.๓ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สามารถประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่น หรือขยายผลไปยังระดับชั้นหรือโรงเรียนอื่น

๔.๔ จัดทำรายงานสรุปผลการใช้นวัตกรรมพร้อมแนบข้อมูลการประเมินและข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการเผยแพร่หรือประเมินคุณภาพ

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

จากการนำนวัตกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) ผลที่เกิดขึ้นดังนี้

๑. ผลการทดสอบก่อน – หลังการจัดการเรียนรู้

เรื่อง Ubon Ratchathani Food โดยใช้กระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม (เสียมทองวิทยาคาร)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	แปลผล
๑	๙	๑๖	พอใช้
๒	๑๐	๑๖	พอใช้
๓	๑๔	๒๖	ดีเยี่ยม
๔	๘	๑๖	พอใช้
๕	๑๓	๒๐	พอใช้
๖	๑๑	๑๘	พอใช้
๗	๑๕	๒๔	ดี
๘	๑๒	๒๐	พอใช้
๙	๑๐	๑๘	พอใช้
๑๐	๑๖	๒๔	ดี
๑๑	๑๓	๑๘	พอใช้
๑๒	๑๔	๒๑	ดี
๑๓	๑๘	๒๗	ดีเยี่ยม
๑๔	๑๑	๑๘	พอใช้
๑๕	๑๗	๒๘	ดีเยี่ยม
๑๖	๑๒	๒๓	ดี
๑๗	๑๓	๒๔	ดี
๑๘	๑๒	๒๔	ดี
๑๙	๑๑	๒๐	พอใช้

๒๐	๑๐	๒๐	พอใช้
๒๑	๑๓	๒๔	ดี
รวมเฉลี่ย	๙.๔๒	๑๕.๓๒	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน (เต็ม ๓๐ คะแนน)	ระดับผลการพัฒนา
๒๖ - ๓๐ คะแนน	ดีเยี่ยม
๒๑ - ๒๕ คะแนน	ดี
๑๖ - ๒๐ คะแนน	พอใช้
ต่ำกว่า ๑๖ คะแนน	ควรปรับปรุง

ลงชื่อ .... ผู้รายงาน

(นางสาวอลิสรา ธนะวงศ์)

ตำแหน่ง ครู

จากตารางแสดงว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ ๙.๔๒ และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ ๑๕.๓๒ เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ ๕.๙๐

๒. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristics)

สังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติงาน

เลขที่	รายการประเมิน						คะแนนรวม
	การสื่อสาร	การใช้คำศัพท์	อธิบายขั้นตอน	มีส่วนร่วม	ใฝ่รู้	กล้าแสดงออก	
๑	๒	๒	๓	๕	๓	๔	๑๙
๒	๓	๓	๔	๕	๕	๔	๒๔
๓	๔	๕	๔	๔	๔	๕	๒๖
๔	๒	๒	๓	๕	3	๔	๑๙
๕	๓	๔	๓	๕	๔	๔	๒๓
๖	๓	๓	4	๕	๔	๔	๒๓
๗	๔	๕	4	๕	๔	๕	๑๗
๘	๓	๓	๓	๕	๔	๕	๒๓
๙	๓	๓	๒	๔	๔	๔	๒๐
๑๐	๕	๔	๔	๕	๔	๕	๒๗
๑๑	๓	๓	๔	๕	๕	๕	๒๕
๑๒	๓	๓	๔	๕	๕	๕	๒๕
๑๓	๔	๕	๔	๕	๕	๔	๒๗

๑๔	๓	๒	๓	๕	๔	๔	๒๑
๑๕	๕	๕	๔	๕	๕	๕	๒๙
๑๖	๓	๓	๔	๕	๓	๕	๒๓
๑๗	๔	๕	๔	๕	๔	๕	๒๗
๑๘	๓	๓	๓	๕	๕	๕	๒๔
๑๙	๓	๒	๒	๕	๔	๔	๒๐
๒๐	๓	๓	๒	๕	๔	๕	๒๒
๒๑	๓	๔	๓	๕	๔	๕	๒๔
เฉลี่ยรวม							๒๓.๗๑

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีเยี่ยม เท่ากับ ๕

ดี เท่ากับ ๔

พอใช้ เท่ากับ ๓

ควรปรับปรุง เท่ากับ ๒

คะแนนรวมทั้งหมด (เต็ม ๓๐ คะแนน)	ระดับผลการพัฒนา
๒๖ - ๓๐ คะแนน	ดีเยี่ยม
๒๑ - ๒๕ คะแนน	ดี
๑๖ - ๒๐ คะแนน	พอใช้
ต่ำกว่า ๑๖ คะแนน	ควรปรับปรุง

ลงชื่อ .... ผู้รายงาน

(นางสาวอลิสา ธนะวงศ์)

ตำแหน่ง ครู

จากตารางแสดงว่า การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนระหว่างทำการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๒๓.๗๑ อยู่ในระดับ ดี

๑๒.บทเรียนที่ได้รับ

๑.ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับบริบทใกล้ตัว การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์ การเขียน บทสนทนา และการทำอาหารจริง ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้แม่นยำ มีความกล้าแสดงออก และใช้ ภาษาได้อย่างมั่นใจ ส่งผลให้ผลการเรียนโดยรวมของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีถึงดีมาก แสดงให้เห็นว่า นวัตกรรมนี้สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒. ด้านการสร้างเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้ที่ผูกโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นทำให้นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องไกลตัว และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การร่วมมือกลุ่ม และการลงมือทำอาหาร สร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกและไม่กดดัน นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบ้านเกิดของตนเองได้ ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืน

๓. ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในห้องเรียน

นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในห้องเรียนอย่างชัดเจน นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นทั้งในการตอบคำถาม สื่อสารกับเพื่อน และแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน กิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดความร่วมมือ ความรับผิดชอบในกลุ่ม และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและสนุกสนาน นักเรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้นและพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาทักษะในทุกด้าน

๔. ด้านการพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกัน

การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรม Ubon Ratchathani Food ผ่านกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์ การร่วมกันคิดและนำเสนอ รวมถึงการลงมือทำอาหารจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการสื่อสาร การแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการแก้ปัญหาเป็นทีม นักเรียนเรียนรู้ที่จะเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น รับฟัง และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

๕. ด้านการจูงใจและแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

ช่วยสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้นักเรียนสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย จึงทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและอยากนำเสนอเรื่องราวของบ้านเกิดด้วยภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่หลากหลายและได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น การทำอาหารพื้นเมือง ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกและอยากเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นธรรมชาติ และพร้อมนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๖. ด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

การจัดการเรียนรู้เรื่อง Ubon Ratchathani Food โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานตามแนวทาง Active Learning ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษกับการใช้ในชีวิตจริงได้อย่างชัดเจน นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับอาหารพื้นเมือง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวหรือการนำเสนอข้อมูลท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้ กระบวนการเรียนรู้อย่างปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาหารพื้นบ้านของจังหวัดอุบลราชธานี ทำให้นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าและพร้อมที่จะสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อไป

๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ

การนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ซึ่งต่างมีบทบาทและเงื่อนไขเฉพาะของตนที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้อย่างยั่งยืน ดังนี้

๑. นักเรียน

๑. การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารอุบลราชธานี: นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและเขียนอธิบายเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี เช่น สรรพคุณหรือวิธีการทำอาหารต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

๒. การแสดงออกในกิจกรรมการเรียนรู้: นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นของอุบลราชธานีโดยใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปรายและนำเสนอความรู้เกี่ยวกับอาหารนั้นๆ อย่างมั่นใจ

๓. การเข้าใจและนำเสนอตัวอย่างอาหาร: นักเรียนสามารถอธิบายถึงที่มาของอาหารพื้นเมือง เช่น ประวัติศาสตร์หรือความสำคัญในวัฒนธรรมของจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

๔. การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน: นักเรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับอาหารพื้นบ้านของอุบลราชธานีไปใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ หรือในการนำเสนออาหารท้องถิ่นผ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ

๕. การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ: นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากเห็นความสำคัญและความสนุกสนานในการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารอุบลราชธานีและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง

๒. ครูผู้สอน

๑. การออกแบบและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้: ครูสามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานีกับการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการ Active Learning และ Activity-Based Learning

๒. การกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจ: ครูสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และสร้างแรงบันดาลใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารพื้นบ้านของอุบลราชธานี

๓. การประเมินและติดตามผล: ครูสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและสะท้อนความสำเร็จของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษและเข้าใจเรื่องอาหารท้องถิ่น

๔. การสนับสนุนและให้คำแนะนำ: ครูสามารถให้คำแนะนำและการสนับสนุนแก่นักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ โดยช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารของจังหวัดอุบลราชธานี

๕. การพัฒนาตนเอง: ครูมีการพัฒนาทักษะการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

๓. ผู้อำนวยการสถานศึกษา

๑. การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอน: ผู้อำนวยการสามารถสนับสนุนและส่งเสริมการใช้กระบวนการ Active Learning และ Activity-Based Learning ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยให้ทรัพยากรและเครื่องมือที่จำเป็นแก่ครูผู้สอน

๒. การสร้างความร่วมมือและเครือข่าย: ผู้อำนวยการสามารถสร้างความร่วมมือระหว่างครูผู้สอน, นักเรียน, และผู้ปกครอง รวมทั้งสร้างเครือข่ายกับชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารพื้นบ้านของอุบลราชธานี

๓. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน: ผู้อำนวยการสามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำรายงานการพัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔. การสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดี: ผู้อำนวยการสามารถสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและครูผู้สอนในการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงการส่งเสริมความภูมิใจในอาหารพื้นบ้านของอุบลราชธานี

๕. การพัฒนาสถานศึกษาตามมาตรฐาน: ผู้อำนวยการสามารถพัฒนาสถานศึกษาให้มีมาตรฐานและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยมีการจัดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและสอดคล้องกับหลักสูตรที่ใช้

๔. ผู้ปกครอง

๑. การสนับสนุนการเรียนรู้ของลูก: ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของลูกในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการส่งเสริมการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษที่บ้าน และช่วยให้ลูกมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี

๒. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้: ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น การชมการนำเสนอผลงานของนักเรียน หรือการสนับสนุนกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับอาหารท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี

๓. การส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ: ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับลูก โดยการพูดคุยและให้กำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในชีวิตจริง

๔. การติดตามและสนับสนุนการเรียนรู้ของลูก: ผู้ปกครองสามารถติดตามความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของลูก และร่วมมือกับครูในการแก้ไขปัญหาหรือเสริมสร้างทักษะที่ลูกต้องการพัฒนา

๕. การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้: ผู้ปกครองสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่บ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ, การดูสื่อการเรียนรู้, หรือการสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารพื้นบ้านของอุบลราชธานี เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง

สรุป

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani Food โดยใช้กระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม (เสียมทองวิทยาคาร) ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่เกี่ยวข้องกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และกล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เช่น การสื่อสารกับชาวต่างชาติ หรือการนำเสนอวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดอุบลราชธานีด้วยความภาคภูมิใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของนวัตกรรมนี้ในการพัฒนาไม่เพียงแต่ทักษะทางภาษา แต่ยังรวมถึงทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม และความเข้าใจในคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างแท้จริง

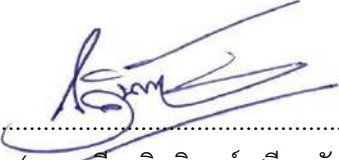
การเผยแพร่นวัตกรรม

โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) ได้จัดกิจกรรม Open Class เผยแพร่รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง Ubon Ratchathani food โดยกระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน Activity Based Learning สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) นำรูปแบบและเอกสารประกอบไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ เว็บไซต์ Facebook ของโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) และเผยแพร่รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมในกระบวนการกลุ่ม PLC ในสถานศึกษาและให้กับโรงเรียนในเครือข่าย ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

ลงชื่อ .... ผู้รายงาน
(นางสาวอุลิสสา ณะวงศ์)
ตำแหน่ง ครู

การรับรองนวัตกรรม

ข้าพเจ้า นายเกียรติบดีดิษฐ์ ศรีสมชัย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) เกี่ยวข้องเป็นผู้บังคับบัญชา ของนางสาวอุลิสสา ณะวงศ์ ขอรับรองว่าผลงานชิ้นนี้เป็นนวัตกรรมที่ผู้รายงาน ดำเนินการศึกษาพัฒนาตามรายงานข้างต้นทุกประการ

ลงชื่อ .... ผู้รับรอง
(นายเกียรติบดีดิษฐ์ ศรีสมชัย)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

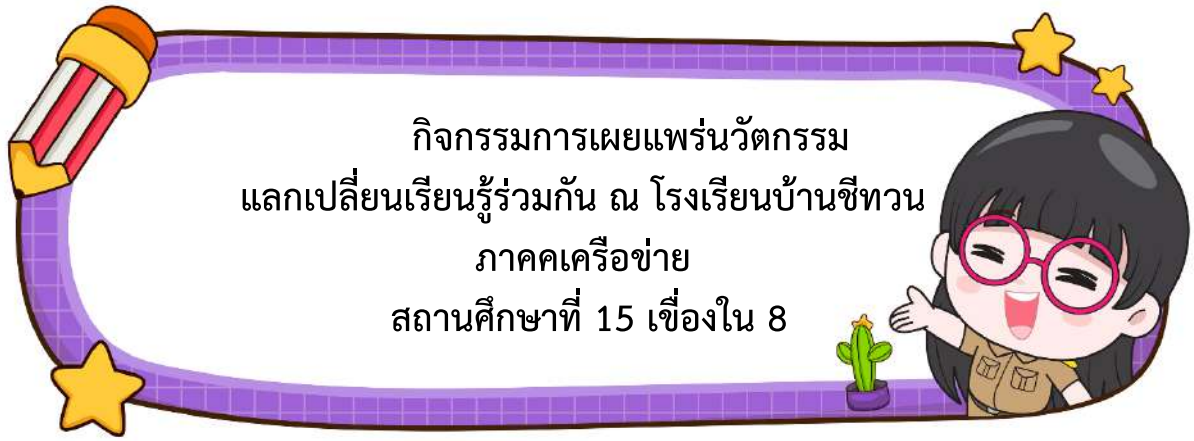
๑๔.ภาพประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

กิจกรรม Open Class

เป็นการเปิดชั้นเรียนให้ครูมาร่วมสังเกตการจัดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ณ โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร) ภาควิชาครี้อายสถานศึกษาที่ ๑๕ เชียงใหม่ ๘

ภาคผนวก

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ ๑๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

รายวิชานี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยเน้นการฝึกฝน ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสนทนา การสัมภาษณ์ การอ่านบทความสั้น และการเขียนบรรยาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และทำงานเป็นทีมผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

เนื้อหาของรายวิชาครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยเน้น การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสม ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ วิดีโอ และกิจกรรมแบบโต้ตอบ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูลและการนำเสนอผลงาน

รายวิชานี้เชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัด เช่น หมูยอ กวยจั๊บญวน แจ่วบอง และไข่กระทะ ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบาย ชื่ออาหาร ส่วนประกอบ วิธีการปรุง และลักษณะเฉพาะของอาหารพื้นเมือง ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ เช่น การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร การเขียนอธิบายรสชาติและวิธีการทำอาหาร และการลงมือทำอาหารจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น และตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประจำจังหวัดอุบลราชธานีได้อย่างลึกซึ้ง

ตัวชี้วัดรวม ๒๐ ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔

ต ๑.๒ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓

ต ๑.๓ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔ , ป.๖/๕ , ป.๖/๖ , ป.๖/๗ , ป.๖/๘

ต ๒.๑ ป.๖/๑

ต ๒.๒ ป.๖/๑

ต ๓.๑ ป.๖/๑

ต ๔.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง Let's Explore Ubon Ratchathani Food!

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Ubon Ratchathani Food

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา อ16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2

เวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ใช้กระบวนการ Active Learning (ACTIVITY- BASED LEARNING)

ครูผู้สอน นางสาวอลิสรา ธนะวงศ์

1.มาตรฐานและตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1 พูด/โต้ตอบโดยใช้วลีหรือประโยคง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.6/2 อ่านออกเสียงและบอกรายละเอียดของข้อความง่ายๆ ที่อ่านได้

ต 1.3 ป.6/3 เขียนข้อความหรือประโยคง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

1.นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองได้

2.นักเรียนสามารถจับคู่คำศัพท์กับภาพอาหารได้

ตัวชี้วัดปลายทาง

1.นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีเป็นภาษาอังกฤษได้

2.นักเรียนสามารถเขียนคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

2.สาระสำคัญ

อาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานีมีความเป็นเอกลักษณ์และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นักเรียนจะได้เรียนรู้ชื่ออาหารพื้นเมือง เช่น หมูยอ (Moo Yor), กวยจั๊บญวน (Vietnamese Noodle Soup), แจ่วบอง (Jaew Bong), ไข่กระทะ (Pan Egg) รวมถึงคำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับอาหาร พร้อมทั้งฝึกออกเสียงและบรรยายอาหารในรูปแบบง่ายๆ

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

1. **ด้านความรู้ (Knowledge)** นักเรียนสามารถระบุชื่อและอธิบายอาหารพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของอุบลราชธานี เช่น หมูยอ, กวยจั๊บญวน, แจ่วบอง และไข่กระทะ

2. **ด้านทักษะกระบวนการ (Skills)** นักเรียนสามารถใช้ประโยคภาษาอังกฤษในการพูดและถามเกี่ยวกับอาหาร เช่น “What is this food?” “What is it made of?”

3. **ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)** นักเรียนมีความสนใจและภูมิใจในอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานีและเข้าใจถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมของอาหารท้องถิ่น

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักเรียนมีความสนใจและภูมิใจในอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. **การสื่อสารภาษาอังกฤษ:** นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์และประโยคง่ายๆ เพื่ออธิบายและถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี

2. **การรับรู้และเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่น:** นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของอุบลราชธานี

3. การใช้ทักษะการฟังและพูด: นักเรียนสามารถเข้าใจคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอาหารในชีวิตประจำวันได้

4. การวิเคราะห์และอธิบาย: นักเรียนสามารถวิเคราะห์และอธิบายวัตถุดิบและการทำอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี พร้อมนำเสนอความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ เช่น การเปรียบเทียบอาหารกับอาหารจากที่อื่น

5. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์: นักเรียนสามารถสร้างบทสนทนาเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นในบริบทต่างๆ ด้วยคำศัพท์ที่หลากหลาย

6. การใช้ภาษาในการนำเสนอข้อมูล: นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีได้อย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกับความรู้ท้องถิ่น

6. สารการเรียนรู้

การเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี เช่น หมูยอ, กวยจั๊บญวน, แจ่วบอง, ไข่กระทะ การฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหาร เช่น การถามชื่ออาหารและส่วนประกอบ การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอาหารและวิธีการอธิบายอาหารในภาษาอังกฤษ

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (Warm-up) (10 นาที)

ครูแสดงภาพอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี เช่น หมูยอ, กวยจั๊บญวน, แจ่วบอง, ส้มตำ, ข้าวจี๋, ไก่ย่าง, ลาบ, ซุปหน่อไม้, และไข่กระทะ ให้กับนักเรียนและให้เดาชื่ออาหาร

คำถาม: “What do you think this food is?” “Do you know this food?”

- จุดประสงค์: กระตุ้นความสนใจและทบทวนคำศัพท์ที่เคยเรียน

2. ขั้นสอน (Presentation) (10 นาที)

ครูแนะนำอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีพร้อมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เช่น “Moo Yor,” “Vietnamese Noodle Soup,” “Jaew Bong,” และ “Grilled Sticky Rice with egg”

- ตัวอย่างประโยค: “Moo Yor is a famous food in Ubon Ratchathani. It is made of pork and spices.”
- จุดประสงค์: นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และโครงสร้างประโยค

3. ขั้นฝึก (Practice) (15 นาที)

นักเรียนจับคู่กันและฝึกพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารพื้นเมือง โดยใช้ประโยคที่ครูสอน เช่น

A: "What is this food?"

B: "This is Moo Yor. It is made of pork and spices."

A: "Do you like it?"

B: "Yes, I do. It tastes delicious."

สุ่มนักเรียนจำนวน 2 คู่ โดยใช้วงล้อสุ่มอัตโนมัติ เพื่อฝึกพูดหน้าชั้นเรียน แสดงบทบาทสมมติ

- จุดประสงค์: ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในการถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหาร

4. ขั้นสร้างสรรค์ (Production) (20 นาที)

นักเรียนเลือกอาหาร 3 อย่างจากที่เรียนรู้และเขียนประโยคสั้นๆ อธิบายอาหารนั้น เช่น "My favorite food is Moo Yor. It is soft and delicious." บันทึกลงในใบงานเรื่อง My favorite food

- จุดประสงค์: นักเรียนสามารถเขียนและพูดเกี่ยวกับอาหารที่ชื่นชอบ

5. การสรุป (Wrap-up) (5 นาที)

นักเรียนและครูทบทวนคำศัพท์ และถามนักเรียนเกี่ยวกับอาหารที่พวกเขาชอบมากที่สุด

- จุดประสงค์: ทบทวนความรู้และเชื่อมโยงความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

-ภาพอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี -บัตรคำศัพท์ (Vocabulary Flashcards)

-คลิปวิดีโอแนะนำอาหารอุบลฯ -ใบงานเรื่อง My favorite food

9. การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ประเภทการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ดีมาก (5คะแนน)	ปานกลาง (3คะแนน)	ปรับปรุง (1คะแนน)
นักเรียนสามารถบอกชื่อและอธิบายอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานีได้	การประเมินความรู้	ทดสอบคำศัพท์และการอธิบายอาหาร (เช่น Moo Yor, Vietnamese Noodle Soup)	สามารถอธิบายและใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้ถูกต้องทั้งหมด	อธิบายบางคำศัพท์ได้ถูกต้อง แต่ยังมีข้อผิดพลาด	ไม่สามารถอธิบายคำศัพท์หรือคำอธิบายได้อย่างถูกต้อง
นักเรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองได้	การประเมินทักษะการพูด	การถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหาร (เช่น “What is Moo Yor made of?” “Explain the taste of Vietnamese Noodle Soup.”)	พูดได้ถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่กำหนด	พูดได้บ้าง แต่ยังไม่สมบูรณ์หรือมีข้อผิดพลาด	พูดได้ไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถพูดตามประโยคได้
นักเรียนมีความสนใจและภูมิใจในอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี และเข้าใจถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมของอาหารท้องถิ่น	การสังเกต	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ (Students enjoy and actively participate in learning activities)	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้าง	นักเรียนไม่สนุกและไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรม

10.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวอลิสา ธนวงค์)

ตำแหน่ง ครู

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นายเกียรติบดินทร์ ศรีสมชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What's in the Food?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Ubon Ratchathani Food

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา อ16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2

เวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ใช้กระบวนการ Active Learning (ACTIVITY- BASED LEARNING)

ครูผู้สอน นางสาวอลิสรา ธนะวงศ์

1.มาตรฐานและตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/2 พูด/โต้ตอบโดยใช้ประโยคง่ายๆ ที่มีโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ต 1.3 ป.6/4 อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องหรือข้อความสั้นๆ

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

1.นักเรียนสามารถใช้ประโยค "It is made of..." ได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถจับคู่ส่วนประกอบของอาหารกับชื่ออาหารได้

ตัวชี้วัดปลายทาง

1.นักเรียนสามารถพูดและอธิบายส่วนประกอบของอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีได้

2.สาระสำคัญ

อาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีมีส่วนประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ วัตถุดิบและส่วนประกอบ ของอาหารแต่ละชนิด เช่น หมู, พริก, กระเทียม, เส้นหมี่, น้ำปลา, ข้าวเหนียว และฝึกใช้ประโยค "It is made of..." เพื่ออธิบายว่าอาหารแต่ละชนิดมีส่วนผสมอะไรบ้าง

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

1. **ด้านความรู้ (Knowledge)** นักเรียนสามารถระบุส่วนประกอบของอาหารพื้นเมืองและอธิบายลักษณะของอาหาร เช่น "Moo Yor is made of pork and spices."

2. **ด้านทักษะกระบวนการ (Skills)** นักเรียนสามารถอธิบายรสชาติและคุณลักษณะของอาหารพื้นเมืองด้วยประโยคภาษาอังกฤษ เช่น "It tastes spicy and delicious."

3. **ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)** นักเรียนแสดงท่าทีที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานและมีความใส่ใจในวัฒนธรรมการกิน โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบท้องถิ่น

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. **การใช้ทักษะการฟังและพูดเพื่อสื่อสาร:** นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหารท้องถิ่นและระบุวัตถุดิบได้

2. **การเข้าใจโครงสร้างทางภาษา:** นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ เพื่ออธิบายอาหารและวัตถุดิบในภาษาอังกฤษ

3. **การเชื่อมโยงอาหารกับภูมิปัญญาท้องถิ่น:** นักเรียนเข้าใจการใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นในการทำอาหารและสามารถอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์และคุณค่าของอาหารเหล่านั้น

4. การอธิบายและการเปรียบเทียบ: นักเรียนสามารถเปรียบเทียบวัตถุดิบของอาหารพื้นเมืองกับอาหารจากท้องถิ่นอื่นๆ และสามารถอธิบายความแตกต่างและความสำคัญของวัตถุดิบเหล่านั้น

5. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา: นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ประโยคที่หลากหลายและใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายอาหารจากมุมมองที่แตกต่าง

6. การใช้ทักษะการวิเคราะห์: นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับความรู้พื้นฐานในด้านโภชนาการและภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.สาระการเรียนรู้

การเรียนรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหารพื้นเมือง เช่น วัตถุดิบและกระบวนการทำอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี การใช้ประโยคภาษาอังกฤษในการอธิบายรสชาติและลักษณะของอาหาร การฝึกทักษะการอธิบายส่วนประกอบของอาหารและการสื่อสารเรื่องราวเกี่ยวกับอาหาร

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (Warm-up) (10 นาที)

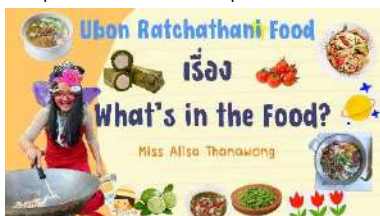
เตรียมความพร้อมนักเรียนด้วยกิจกรรม Give me five (Warm up 17) พร้อมทำประกอบ

One finger, one finger tap tap tap
Two fingers, two fingers cut cut cut
Three fingers, three fingers bend bend bend
Four fingers, four fingers cross cross cross
Five fingers, five fingers give me five

นักเรียนดูวิดีโอสั้นเกี่ยวกับกระบวนการทำอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี เช่น หมูยอ

- คำถาม: “What are the ingredients in Moo Yor?” “Can you list the ingredients?”
- จุดประสงค์: กระตุ้นความสนใจและทบทวนข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร

2. ขั้นสอน (Presentation) (10 นาที)

แนะนำคำศัพท์และรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของอาหาร เช่น pork, spices, herbs, rice, lime, fermented fish, garlic, spring onion, chili, meat

- ตัวอย่างประโยค: “Moo Yor is made of pork, garlic, and spices.”
- จุดประสงค์: นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบอาหารและโครงสร้างประโยค

3. ขั้นฝึก (Practice) (15 นาที)

ครูสอนบทสนทนาถามตอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร เช่น

A: "What is Moo Yor made of?"

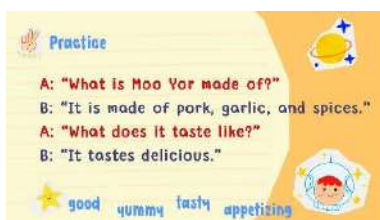
B: "It is made of pork, garlic, and spices."

A: "What does it taste like?"

B: "It tastes delicious."

นักเรียนจับคู่กันและถาม-ตอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร สุ่มนักเรียน 1 คู่ เพื่อมาฝึกสนทนาหน้าชั้นเรียน

- จุดประสงค์: นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับส่วนประกอบและรสชาติของอาหาร

4. ขั้นสร้างสรรค์ (Production) (20 นาที)

นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ครูมีกระดานเมนูอาหาร 1 อย่างจาก ให้นักเรียนเลือกสินค้าที่บอร์ด supermarket เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบในการทำเมนูนั้น และเขียนประโยคอธิบายส่วนประกอบและรสชาติลงในใบงานกลุ่ม เช่น "Moo Yor is made of pork. It is spicy and soft." พร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

- จุดประสงค์: นักเรียนสามารถอธิบายส่วนประกอบและรสชาติของอาหารได้

5. การสรุป (Wrap-up) (5 นาที)

นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ในวันนี้ และสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของอาหาร

- จุดประสงค์: ทบทวนความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบอาหาร

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

- ภาพอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี -คลิปวิดีโอแนะนำอาหารอุบลฯ
- สื่อ supermarket, สื่อกระดานเมนูอาหารของจังหวัดอุบลราชธานี
- บัตรคำศัพท์ ส่วนประกอบของอาหาร (Vocabulary Flashcards)

9.การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ประเภทการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ดีมาก (5คะแนน)	ปานกลาง (3คะแนน)	ปรับปรุง (1คะแนน)
นักเรียนสามารถบอกส่วนประกอบของอาหารพื้นเมืองในจังหวัดอุบลราชธานีได้	การประเมินความรู้และการเขียน	การเขียนประโยคอธิบายส่วนประกอบของอาหาร (เช่น “Write a sentence explaining what Moo Yor is made of.”)	เขียนประโยคได้ดีและมี ความชัดเจน	เขียนได้ แต่มีข้อผิดพลาดในการอธิบาย	เขียนได้ไม่ครบถ้วนหรือไม่มี ความหมายที่ชัดเจน
นักเรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหารได้	การประเมินทักษะการพูด	การถาม-ตอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร (เช่น “What is Moo Yor made of?”)	พูดได้ถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่กำหนด	พูดได้บ้าง แต่ยังไม่สมบูรณ์หรือมีข้อผิดพลาด	พูดได้ไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถพูดตามประโยคได้
นักเรียนแสดงท่าทีที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	การสังเกต	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้าง	นักเรียนไม่สนุกและไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรม

10.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวอลิสา ธนวงค์)

ตำแหน่ง ครู

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นายเกียรติบดินทร์ ศรีสมชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง Let's Order Some Food!

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Ubon Ratchathani Food

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา อ16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2

เวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ใช้กระบวนการ Active Learning (ACTIVITY- BASED LEARNING)

ครูผู้สอน นางสาวอลิสรา ธนะวงศ์

1.มาตรฐานและตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/3 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารหรือสิ่งของใกล้ตัว

ต 2.1 ป.6/1 เข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำขอร้องที่ฟังหรืออ่านได้

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

1.นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับการสั่งอาหารได้

2.นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติเป็นลูกค้าและพนักงานร้านอาหารได้

ตัวชี้วัดปลายทาง

1.นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อสั่งอาหารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.สาระสำคัญ

การสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นักเรียนจะได้เรียนรู้ คำศัพท์ และประโยคที่ใช้ในร้านอาหาร เช่น “Can I have...?”, “I would like...”, “How much is it?” และฝึกบทบาทสมมติในการสั่งอาหารและพูดคุยเกี่ยวกับเมนูอาหาร

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) นักเรียนเข้าใจวิธีการสั่งอาหารและถามเกี่ยวกับเมนูในภาษาอังกฤษ เช่น “Can I have the Vietnamese Noodle Soup?”

2. ด้านทักษะกระบวนการ (Skills) นักเรียนสามารถสนทนาในสถานการณ์การสั่งอาหารในภาษาอังกฤษ เช่น “What is your favorite Ubon food?” “I like Jaew Bong.”

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) นักเรียนมีมารยาทในการสื่อสารเมื่อสั่งอาหารและการให้เกียรติในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักเรียนมีมารยาทในการสื่อสารเมื่อสั่งอาหารและการให้เกียรติในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างสุภาพ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. การสื่อสารในสถานการณ์จริง: นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งอาหารจากเมนูในร้านอาหารหรือการพูดคุยเกี่ยวกับอาหารกับผู้อื่น

2. การฝึกฝนทักษะการถาม-ตอบ: นักเรียนสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

3. การปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ: นักเรียนสามารถปรับการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การสั่งอาหารที่ร้านหรือการพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

4. การนำเสนอความคิดเห็นเชิงลึก: นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารที่สั่งหรือชอบได้โดยใช้เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและรสนิยมส่วนตัว

5. การสร้างบทสนทนาเชิงสร้างสรรค์: นักเรียนสามารถสร้างบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารหรือการพูดคุยเกี่ยวกับอาหารในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยการใช้ภาษาที่มีความเหมาะสมและหลากหลาย

6. การฝึกฝนทักษะการฟังและตอบสนอง: นักเรียนสามารถฟังและตอบสนองต่อคำถามหรือคำแนะนำเกี่ยวกับอาหารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

6.สาระการเรียนรู้

การเรียนรู้วิธีการสั่งอาหารและถามรายละเอียดเกี่ยวกับเมนูในภาษาอังกฤษ เช่น การถามเกี่ยวกับรสชาติและราคา การใช้ประโยคภาษาอังกฤษในการสื่อสารในร้านอาหาร การฝึกการสนทนาในสถานการณ์การสั่งอาหารและการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเมนูอาหาร

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (Warm-up) (10 นาที)

ครูแสดงภาพอาหารและให้ถามเกี่ยวกับเมนู เช่น “What would you like to eat?” “Do you want something spicy?”

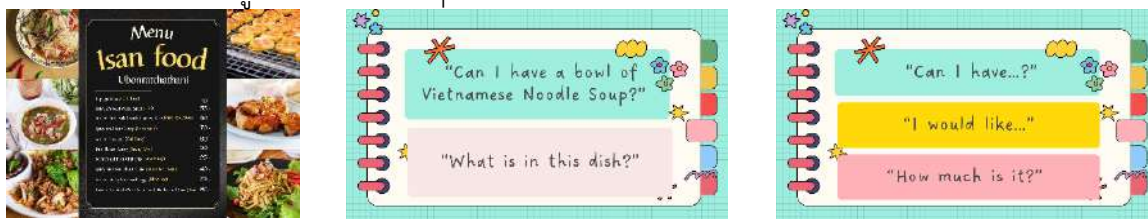
- คำถาม: “What food do you like?” “What is your favorite Ubon food?”
- จุดประสงค์: กระตุ้นการพูดเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

2. ขั้นสอน (Presentation) (10 นาที)

ครูสอนการใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งอาหารและถามเกี่ยวกับเมนู เช่น “Can I have a bowl of Vietnamese Noodle Soup?” “What is in this dish?”

- จุดประสงค์: นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งอาหารและถามรายละเอียด

3. ขั้นฝึก (Practice) (15 นาที)

นักเรียนฝึกการสั่งอาหารในกลุ่ม โดยใช้บทสนทนา เช่น

A: “I would like to order fried sticky rice.”

B: “What is it made of?”

A: “It is made of sticky rice, fried with egg and vegetables.”

- จุดประสงค์: ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งอาหาร

4. ชั้นสร้างสรรค์ (Production) (20 นาที)

นักเรียนจับคู่กันและสั่งอาหารตามเมนูที่ครูเตรียมให้

- จุดประสงค์: นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งอาหารในสถานการณ์จริง

5. การสรุป (Wrap-up) (5 นาที)

ทบทวนคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการสั่งอาหาร

- จุดประสงค์: สรุปบทเรียนเกี่ยวกับการสั่งอาหาร
- #### 8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

- ภาพอาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานี
- บัตรคำศัพท์ (Vocabulary Flashcards)
- คลิปวิดีโอแนะนำอาหารอุบลฯ

9. การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ประเภทการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ดีมาก (5คะแนน)	ปานกลาง (3คะแนน)	ปรับปรุง (1คะแนน)
นักเรียนสามารถใช้ประโยคภาษาอังกฤษในการสั่งอาหารและถามเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองได้	การประเมินความรู้และการเขียน	ทดสอบคำศัพท์เกี่ยวกับการสั่งอาหาร (เช่น “How would you order Vietnamese Noodle Soup?”)	ใช้คำศัพท์และประโยคในการสั่งอาหารได้ถูกต้องทั้งหมด	ใช้คำศัพท์ได้ บางคำ แต่ยังมีข้อผิดพลาด	ใช้คำศัพท์ไม่ได้หรือไม่สามารถสั่งอาหารได้
ด้านทักษะกระบวนการ: นักเรียนสามารถใช้ประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับการสั่งอาหารได้	การประเมินทักษะการพูด	การสั่งอาหารในบทสนทนา (เช่น “I would like to order Vietnamese Noodle Soup.”)	พูดได้ถูกต้องและสมบูรณ์ตามที่กำหนด	พูดได้บ้าง แต่ยังไม่สมบูรณ์หรือมีข้อผิดพลาด	พูดได้ไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถพูดตามประโยคได้
นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นในการสั่งอาหารในภาษาอังกฤษ	การสังเกต	การเขียนประโยคการสั่งอาหารหรือคำถามเกี่ยวกับเมนู (เช่น “Write a sentence ordering your favorite food.”)	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่	นักเรียนมีความสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้าง	นักเรียนไม่สนุกและไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรม

10.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวอลิสา ธนวงค์)

ตำแหน่ง ครู

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นายเกียรติบดินทร์ ศรีสมชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง Cooking Ubon Ratchathani Food

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Ubon Ratchathani Food

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา อ16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2

เวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ใช้กระบวนการ Active Learning (ACTIVITY- BASED LEARNING)

ครูผู้สอน นางสาวอลิสรา ธนะวงศ์

1.มาตรฐานและตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1 พูด/โต้ตอบโดยใช้วลีหรือประโยคง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.6/2 อ่านออกเสียงและบอกรายละเอียดของข้อความง่ายๆ ที่อ่านได้

ต 1.3 ป.6/3 เขียนข้อความหรือประโยคง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

1.นักเรียนมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มและเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น

2.นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการทำอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีโดยใช้ประโยคภาษาอังกฤษได้

3.นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการทำอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีโดยใช้ประโยคภาษาอังกฤษได้

ตัวชี้วัดปลายทาง

1.นักเรียนสามารถอธิบายวัตถุดิบและเครื่องปรุงของอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

2.นักเรียนสามารถอธิบายวัตถุดิบและเครื่องปรุงของอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

3.นักเรียนสามารถลงมือทำอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีและนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษได้

2.สาระสำคัญ

นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีทำอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานีโดยใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายวัตถุดิบ ขั้นตอนการทำ และการบรรยายรสชาติของอาหาร พร้อมทั้งลงมือทำอาหารจริง ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่ใกล้ตัว

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

1. **ด้านความรู้ (Knowledge)** นักเรียนสามารถระบุชื่อวัตถุดิบและเครื่องปรุงของอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานีเป็นภาษาอังกฤษได้

2. **ด้านทักษะกระบวนการ (Skills)** นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษและลงมือทำอาหารได้จริง

3. **ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)** นักเรียนมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มและเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักเรียนมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและการใช้ภาษาอังกฤษในการบอกเล่าประสบการณ์ส่วนตัว พร้อมทั้งแสดงความชื่นชอบในอาหารท้องถิ่นอย่างเปิดเผยและเป็นมิตร

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. การเขียนเพื่อสื่อสาร: นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการพูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับอาหาร

2. การฝึกฝนการสื่อสารด้วยการใช้สื่อ: สามารถในการใช้เทคโนโลยี เช่น ดิจิทัลไอสาธิตการทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ

3. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล: นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นและนำเสนอความคิดเห็นในเชิงลึก

4. การใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ: นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนออาหารพื้นเมืองของอุบลราชธานีได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

5. การสร้างสรรค์และนำเสนอความคิด: นักเรียนสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหารและการทำงานเป็นกลุ่ม เช่น การทำโปสเตอร์ การนำเสนอผ่านสไลด์ หรือการพูด

6. สาระการเรียนรู้

นักเรียนรู้จักอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี เช่น หมูยอ, กวยจั๊บญวน, แจ่วบอง และไข่กระทะ พร้อมทั้งเรียนรู้ส่วนประกอบ วัตถุดิบ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง นักเรียนจะฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่ออธิบายขั้นตอนการทำอาหาร รวมถึงพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์ผ่านการลงมือทำอาหารจริง ทั้งนี้ยังช่วยปลูกฝังความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญาของอุบลราชธานี

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (Warm-up) (5 นาที)

Let's Learn Ingredients!

ครูนำเสนอภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับวัตถุดิบ เช่น

“Moo Yor” (หมูยอ) “Rice noodles” (เส้นกวยจั๊บ) “Eggs” (ไข่) “Fermented fish sauce” (ปลาร้า) “Chili paste” (แจ่วบอง)

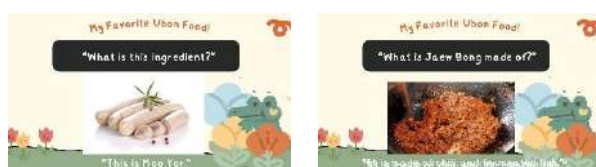
นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับภาพ และฝึกอ่านออกเสียง

ครูถามนักเรียน เช่น

“What is this ingredient?” → “This is Moo Yor.”

“What is Jaew Bong made of?” → “It is made of chili and fermented fish.”

2. ขั้นสอน (Presentation) (10 นาที)

Cooking Steps!

เปิดวิดีโอสาธิตการทำอาหาร เช่น ไข่กระทะ หรือ กวยจั๊บญวน พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ

นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการทำอาหาร โดยใช้ประโยคง่ายๆ เช่น

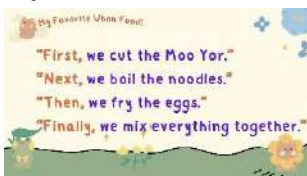
“First, we cut the Moo Yor.”

“Next, we boil the noodles.”

“Then, we fry the eggs.”

“Finally, we mix everything together.”

ครูแจกใบงานให้เติมคำในช่องว่างเกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหาร

3. ขั้นฝึก (Practice) (20 นาที)

Let's Cook!

นักเรียนแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) และได้รับสูตรอาหาร แต่ละกลุ่มทำอาหารตามขั้นตอน โดยต้องพูดภาษาอังกฤษขณะทำ เช่น

“I am cutting the Moo Yor.”

“We are boiling the noodles.”

“This is our Jaew Bong!”

ครูเดินตรวจและให้คำแนะนำในการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ขั้นสร้างสรรค์ (Production) (20 นาที)

Food Presentation!

แต่ละกลุ่มนำเสนออาหารที่ทำเสร็จ พร้อมพูดอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เช่น

“This is our dish: Vietnamese Noodle Soup.”

“It is made of Moo Yor, rice noodles, and soup.”

“It tastes spicy and delicious!”

นักเรียนคนอื่นสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ทำ

5. การสรุป (Wrap-up) (5 นาที)

นักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์และประโยคสำคัญที่ใช้ในวันนี้ นักเรียนแบ่งปันความรู้สึกจากการทำอาหาร เช่น “I enjoyed cooking!” “I learned new words.” “It was fun to cook and eat together.”

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

- คลิปวิดีโอสาธิตการทำอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานี
- สูตรอาหารและคำศัพท์เกี่ยวกับการทำอาหาร
- อุปกรณ์ทำอาหาร เช่น กระทะ หม้อ เขียง มีด
- วัตถุดิบสำหรับทำอาหาร เช่น หมูยอ กวยจั๊บญวน แจ่วบอง

9. การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ประเภทการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ดีมาก (5คะแนน)	ปานกลาง (3คะแนน)	ปรับปรุง (1คะแนน)
นักเรียนสามารถบอกชื่อวัตถุดิบและเครื่องปรุงเป็นภาษาอังกฤษได้	การประเมินความรู้	ตอบคำถามเกี่ยวกับวัตถุดิบอาหารพื้นเมืองอุบลราชธานี	ตอบได้ถูกต้องครบถ้วน	ตอบได้บางคำแต่ยังไม่ครบถ้วน	ตอบไม่ได้หรือผิดทั้งหมด
นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการทำอาหารได้	การประเมินทักษะการพูด	พูดและอธิบายขั้นตอนการทำอาหารได้อย่างถูกต้อง	พูดได้สมบูรณ์มีความมั่นใจ	พูดได้บางส่วนแต่ยังไม่สมบูรณ์	พูดไม่ได้หรือผิดพลาดมาก
นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มและมีความกระตือรือร้น	การประเมินพฤติกรรม	สังเกตการทำงานเป็นกลุ่มและความกระตือรือร้น	มีความร่วมมือและกระตือรือร้นสูง	ร่วมมือบ้างแต่ยังมีข้อผิดพลาด	ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สนใจ

10.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวอลิสา ธนวงค์)

ตำแหน่ง ครู

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นายเกียรติบดินทร์ ศรีสมชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

แบบประเมินความรู้ก่อนเรียน (Pre-Test)
เรื่อง Ubon Ratchathani food
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (ข้อละ 1 คะแนน)

<p>1. What is the main ingredient in “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork • B) Chicken • C) Fish • D) Beef <p>Answer: A) Pork</p>	<p>2. What does “ส้มตำ” mean in English?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Fried Rice • B) Papaya Salad • C) Grilled Pork • D) Noodles <p>Answer: B) Papaya Salad</p>
<p>3. Which of the following is NOT an ingredient in “ส้มตำ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Papaya • B) Garlic • C) Chili • D) Fish Sauce <p>Answer: B) Garlic</p>	<p>4. What does “ไข่กระทะ” taste like?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet and sour • B) Salty and savory • C) Sour and spicy • D) Sweet and bitter <p>Answer: B) Salty and savory</p>
<p>5. What is “หมูยอ” made of?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Fish • B) Pork • C) Chicken • D) Beef <p>Answer: B) Pork</p>	<p>6. What is the main ingredient in “ส้มตำ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Papaya • B) Mango • C) Tomato • D) Banana <p>Answer: A) Papaya</p>
<p>7. Which of the following is a common ingredient in “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Egg • B) Rice • C) Noodles • D) Tofu <p>Answer: A) Egg</p>	<p>8. What does “ส้มตำ” taste like?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet and salty • B) Sour and spicy • C) Bitter and sour • D) Salty and savory <p>Answer: B) Sour and spicy</p>
<p>9. Which of the following is commonly served with “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Toast • B) Rice • C) Potatoes • D) Noodles <p>Answer: A) Toast</p>	<p>10. What is a key ingredient in “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork • B) Chicken • C) Fish • D) Beef <p>Answer: A) Pork</p>

<p>11. Which food is considered spicy in Ubon Ratchathani?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Khao Soi • B) Som Tum • C) Fried rice • D) Omelet <p>Answer: B) Som Tum</p>	<p>12. What is used to make “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork and egg • B) Beef and rice • C) Egg and vegetables • D) Egg and sausage <p>Answer: D) Egg and sausage</p>
<p>13. What flavor does “ส้มตำ” have?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet • B) Sour and spicy • C) Sweet and salty • D) Bitter <p>Answer: B) Sour and spicy</p>	<p>14. Which food from Ubon Ratchathani is served in a small pan?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Khao Pad • C) Khao Niew • D) Egg Pan (ไข่กระทะ) <p>Answer: D) Egg Pan (ไข่กระทะ)</p>
<p>15. What do you usually eat “หมูยอ” with?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Rice • B) Salad • C) Soup • D) Bread <p>Answer: A) Rice</p>	<p>16. How do you describe “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet • B) Sour • C) Savory • D) Spicy <p>Answer: C) Savory</p>
<p>17. Which of the following ingredients is in “ส้มตำ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Tomato • B) Papaya • C) Pineapple • D) Mango <p>Answer: B) Papaya</p>	<p>18. What is the texture of “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Crunchy • B) Soft • C) Chewy • D) Crispy <p>Answer: C) Chewy</p>
<p>19. Which of these foods is commonly eaten as a breakfast in Ubon Ratchathani?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pad Thai • B) Egg Pan (ไข่กระทะ) • C) Som Tum • D) Rice Soup <p>Answer: B) Egg Pan (ไข่กระทะ)</p>	<p>20. What is the main spice in “ส้มตำ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Salt • B) Pepper • C) Chili • D) Ginger <p>Answer: C) Chili</p>

<p>21. What is the main ingredient in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Rice noodles • B) Egg noodles • C) Vermicelli noodles • D) Udon noodles <p>Answer: A) Rice noodles</p>	<p>22. What type of soup is “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Clear soup • B) Spicy soup • C) Sweet soup • D) Thick soup <p>Answer: A) Clear soup</p>
<p>23. What meat is often used in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Chicken • B) Pork • C) Beef • D) Fish <p>Answer: B) Pork</p>	<p>24. Which ingredient is typically used to season “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Soy sauce • B) Fish sauce • C) Chili paste • D) Garlic <p>Answer: B) Fish sauce</p>
<p>25. How would you describe the flavor of “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet and sour • B) Salty and savory • C) Spicy and sour • D) Sour and bitter <p>Answer: B) Salty and savory</p>	<p>26. What type of noodles is used in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Flat rice noodles • B) Thin rice noodles • C) Egg noodles • D) Wheat noodles <p>Answer: B) Thin rice noodles</p>
<p>27. Which herb is commonly used in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Basil • B) Coriander • C) Mint • D) Thyme <p>Answer: B) Coriander</p>	<p>28. Which part of the pork is commonly used in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork belly • B) Pork skin • C) Pork ribs • D) Pork shoulder <p>Answer: B) Pork skin</p>
<p>29. What is a popular way to eat “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) With rice • B) With steamed vegetables • C) With boiled eggs • D) In a soup with noodles <p>Answer: D) In a soup with noodles</p>	<p>30. Which of the following is NOT an ingredient in “ก๋วยจั๊บญวน”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork • B) Rice noodles • C) Egg • D) Pineapple <p>Answer: D) Pineapple</p>

Worksheet

Manu : .....

..... is made of .....

.....

.....

.....

.....

It tastes .....

.....

Members in our group

- 1..... No .....Class .....
- 2..... No .....Class .....
- 3..... No .....Class .....
- 4..... No .....Class .....
- 5..... No .....Class .....
- 6..... No .....Class .....
- 7..... No .....Class .....

Worksheet

Manu : .....

..... is made of .....

.....

.....

.....

.....

It tastes .....

.....

Members in our group

- 1..... No .....Class .....
- 2..... No .....Class .....
- 3..... No .....Class .....
- 4..... No .....Class .....
- 5..... No .....Class .....
- 6..... No .....Class .....
- 7..... No .....Class .....

Worksheet

Manu : .....

..... is made of .....

.....

.....

.....

.....

It tastes .....

.....

Members in our group

- 1..... No .....Class .....
- 2..... No .....Class .....
- 3..... No .....Class .....
- 4..... No .....Class .....
- 5..... No .....Class .....
- 6..... No .....Class .....
- 7..... No .....Class .....

แบบประเมินความรู้หลังเรียน (Post-Test)
เรื่อง Ubon Ratchathani food
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (ข้อละ 1 คะแนน)

<p>1. Which dish from Ubon Ratchathani is known for being spicy and sour?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Larb • C) Pad Thai • D) Green Curry <p>Answer: A) Som Tum</p>	<p>2. What is the main ingredient in “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Egg • B) Chicken • C) Fish • D) Pork <p>Answer: A) Egg</p>
<p>3. How do you describe the flavor of “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet and sour • B) Salty and savory • C) Sour and bitter • D) Sweet and salty <p>Answer: B) Salty and savory</p>	<p>4. What is “ส้มตำ” made of?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Papaya, chili, garlic, and fish sauce • B) Tomato, garlic, and ginger • C) Mango, chili, and lime • D) Banana, garlic, and sugar <p>Answer: A) Papaya, chili, garlic, and fish sauce</p>
<p>5. What is the main flavor of “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Bitter • B) Sweet • C) Salty and savory • D) Spicy <p>Answer: C) Salty and savory</p>	<p>6. What is a common side dish for “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Rice • B) Bread • C) Noodles • D) Fruits <p>Answer: A) Rice</p>
<p>7. What ingredient makes “ส้มตำ” spicy?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Garlic • B) Lime • C) Fish Sauce • D) Chili <p>Answer: D) Chili</p>	<p>8. Which dish is made from a pan-fried egg with sausage and herbs?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Khao Pad • C) Egg Pan (ไข่กระทะ) • D) Pad Krapow <p>Answer: C) Egg Pan (ไข่กระทะ)</p>
<p>9. How would you describe the texture of “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Soft and smooth • B) Chewy and firm • C) Crunchy and crispy • D) Sticky and wet 	<p>10. Which of these is a main ingredient in “ส้มตำ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Papaya • B) Mango • C) Carrot • D) Pumpkin

<p>Answer: B) Chewy and firm</p>	<p>Answer: A) Papaya</p>
<p>11. What does “ส้มตำ” taste like?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sour and sweet • B) Sweet and salty • C) Spicy and sour • D) Salty and bitter <p>Answer: C) Spicy and sour</p>	<p>12. Which dish contains raw vegetables, chili, lime, and fish sauce?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Tom Yum • C) Khao Pad • D) Egg Pan <p>Answer: A) Som Tum</p>
<p>13. Which of these foods is popular in Ubon Ratchathani?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Sushi • C) Pizza • D) Burrito <p>Answer: A) Som Tum</p>	<p>14. What can you add to “ไข่กระทะ” to make it more delicious?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Garlic and sausage • B) Rice and tomato • C) Sugar and chili • D) Onion and soy sauce <p>Answer: A) Garlic and sausage</p>
<p>15. How do you describe the taste of “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet • B) Bitter • C) Savory • D) Sour <p>Answer: C) Savory</p>	<p>16. Which food from Ubon Ratchathani has a sour and spicy taste?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Khao Soi • C) Tom Yum • D) Khao Pad <p>Answer: A) Som Tum</p>
<p>17. What type of food is “หมูยอ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Soup • B) Sausage • C) Salad • D) Stir-fried <p>Answer: B) Sausage</p>	<p>18. What is commonly used to make “ไข่กระทะ”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork and rice • B) Egg and sausage • C) Noodles and fish • D) Tofu and tomato <p>Answer: B) Egg and sausage</p>
<p>19. Which food is served in a small frying pan in Ubon Ratchathani?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Som Tum • B) Khao Pad • C) Egg Pan • D) Fried Chicken <p>Answer: C) Egg Pan</p>	<p>20. What makes “ส้มตำ” delicious?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweetness • B) Savory taste • C) Sour and spicy flavor • D) Saltiness <p>Answer: C) Sour and spicy flavor</p>

<p>21. What is the main meat used in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Chicken • B) Pork • C) Beef • D) Fish <p>Answer: B) Pork</p>	<p>22. Which of the following is a key flavor in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweetness • B) Sourness • C) Savory and salty • D) Bitter <p>Answer: C) Savory and salty</p>
<p>23. What is “ก๋วยจั๊บน้ำจืด” served with?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Rice • B) Noodles in soup • C) Grilled fish • D) Fresh vegetables <p>Answer: B) Noodles in soup</p>	<p>24. Which of these herbs can be found in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Mint • B) Coriander • C) Basil • D) Parsley <p>Answer: B) Coriander</p>
<p>25. What kind of noodles are in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Egg noodles • B) Rice noodles • C) Udon noodles • D) Wheat noodles <p>Answer: B) Rice noodles</p>	<p>26. What is the texture of the noodles in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Soft and slippery • B) Firm and chewy • C) Crunchy • D) Smooth <p>Answer: B) Firm and chewy</p>
<p>27. Which part of the pork is typically used in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Pork belly • B) Pork ribs • C) Pork skin • D) Pork shoulder <p>Answer: C) Pork skin</p>	<p>28. Which flavor is NOT commonly found in “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Sweet • B) Salty • C) Sour • D) Savory <p>Answer: A) Sweet</p>
<p>29. What is used to season “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Salt • B) Fish sauce • C) Soy sauce • D) Sugar <p>Answer: B) Fish sauce</p>	<p>30. Which of the following is often served alongside “ก๋วยจั๊บน้ำจืด”?</p> <ul style="list-style-type: none"> • A) Bread • B) Lime wedges • C) Pickled vegetables • D) Boiled eggs <p>Answer: C) Pickled vegetables</p>

แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

(สังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติงาน)

ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ ๖ หน่วยการเรียนรู้: Ubon Ratchathani Food

รูปแบบ: ประเมินโดยครูผู้สอนจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรม (เช่น การพูดนำเสนอ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ)

ชื่อ - สกุล ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

วันที่ประเมิน .....

ครูผู้ประเมิน .....

รายการพฤติกรรมที่สังเกต	ดีเยี่ยม ๕	ดี ๔	พอใช้ ๓	ปรับปรุง ๒
๑. พูดสื่อสารเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ				
๒. ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัตถุดิบ ส่วนผสม และรสชาติ ได้ถูกต้อง				
๓. สามารถอธิบายขั้นตอนการทำอาหารท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษได้				
๔. มีความร่วมมือและทำงานร่วมกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสม				
๕. มีท่าทีสนใจ ใฝ่เรียนรู้ และตั้งใจขณะปฏิบัติกิจกรรม				
๖. กล้าแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนหรือครูเป็นภาษาอังกฤษ				
รวมคะแนน (เต็ม ๓๐ คะแนน)				

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมด (เต็ม ๓๐ คะแนน)	ระดับผลการพัฒนา
๒๖ - ๓๐ คะแนน	ดีเยี่ยม
๒๑ - ๒๕ คะแนน	ดี
๑๖ - ๒๐ คะแนน	พอใช้
ต่ำกว่า ๑๖ คะแนน	ควรปรับปรุง

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

เรื่อง: Ubon Ratchathani Food ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารพื้นเมือง
จังหวัดอุบลราชธานีโดยใช้กระบวนการ Active Learning กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)

คำชี้แจง: โปรดแสดงความพึงพอใจของนักเรียนแต่ละข้อโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับที่ตรงกับความรู้สึก
ของตนเอง

รายการประเมิน	มากที่สุด (๔)	มาก (๓)	ปานกลาง (๒)	น้อย (๑)
๑.ฉันชอบกิจกรรมเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี				
๒.ฉันเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหารมากขึ้น				
๓.ฉันสนุกกับการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ให้ลงมือปฏิบัติจริง				
๔.ฉันสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหารได้ดีขึ้น				
๕.ฉันรู้สึกภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง				
๖.ฉันอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนี้				
๗.กิจกรรมนี้ช่วยให้ฉันทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดี				
๘.ฉันสามารถอธิบายส่วนผสมหรือรสชาติของอาหารเป็นภาษาอังกฤษได้				
๙.บรรยากาศในการเรียนรู้สนุกและเป็นกันเอง				
๑๐.โดยรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้				
รวมคะแนน (เต็ม ๔๐ คะแนน)				

ข้อเสนอแนะ .....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนรวม	ระดับความพึงพอใจ
๓๖ - ๔๐ คะแนน	มากที่สุด
๓๑ - ๓๕ คะแนน	มาก
๒๑ - ๓๐ คะแนน	ปานกลาง
ต่ำกว่า ๒๑ คะแนน	น้อย

โรงเรียนบ้านเสียม(เสียมทองวิทยาคาร)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

กระทรวงศึกษาธิการ